

11070
1934

ВСЕСВИТ

№ 21
22-го травня
1927 року

ВСЕСВІТ

ХАРКІВ,
вулиця Карла
Лібкнехта № 11

Фундатор В. БЛАКИТНИЙ

ПЕРШЕ ТРАВНЯ В КИІВІ

Фотоетюд М. П. Сталінського

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Стаття С. Нелепівської-Бойчук

ХУДОЖНИКИ сучасних лівих напрямків у галузі образотворчого мистецтва, і в нас, і за кордоном крім різних спірних тверджень, що вони висовують, мають одну безперечно вірну прогресивну ідею—це зв'язок, органічний зв'язок образотворчого мистецтва з промисловістю. Всяке оформлення речі побуту є завдання художника-інженера. Художник мусить організувати річ у цілому, аналізуючи її призначення і витворюючи відповідно призначенню й властивостям матеріалу та техніки—форму речі та її оздоблення.

Для такої діяльності потрібні нові люди. Провадиться боротьба зі старою художньою академією, повстає новий тип художньої сили—виробнича художня вища школа.

Цілоком природно, що в нас ця ідея знаходить собі найбільше прихильників і має найкращі перспективи що до реалізації в житті. Але дещо робиться передовими художніми колами і в капіталістичних країнах.

Нам треба досвід таких нових художніх шкіл за кордоном всебічно використати, особливо зараз, коли недостатня матеріальна база не дає можливості нашим школам широко розгорнути свою роботу.

Зараз мова йде про Варшавську Художню школу, що її мені довелося докладно обслідувати в минулому році.

Керовники Варшавської Художньої школи—переважно молоді художники, що живо цікавляться мистецьким життям і поза межами Польщі.

Не дивлячись на скромну назву, школа ця своїми методами роботи й результатами значно випередила Краківську Академію Мистецтва, що живе лише по інерції старими академічними традиціями.

Варшавська школа ставить собі за мету зв'язок з виробництвом.

Вона намагається виховати тип художника-організатора художньої форми в певній широкій галузі виробництва.

За два роки загального курсу навчання, студент має відповідне знання форми й кольору, при чому спеціальну увагу звернено на дисципліну проектування мас і площин, як засобу збудження ініціативи й активності в шуканнях мистецьких форм. В протилежність давнім академічним студіям, чия робота

полягала в малюванні голіи натурщиків, навчання в нових школах провадиться на різних матеріалах і на різних речах.

Це збуджує в студентів зацікавлення формами, що їх постійно оточує життя.

Добре поставлено малярський відділ, особливо монументальне малярство.

Вивчення законів площинного й декоративного розрощення стінних росписів, побіч з технікою фрески та темпері, дало цікаві наслідки.

Робітня станкового малярства побіч формальних завдань працює над проблемою героїчного малярства, розроблює сюжет і пейзаж композиційно.

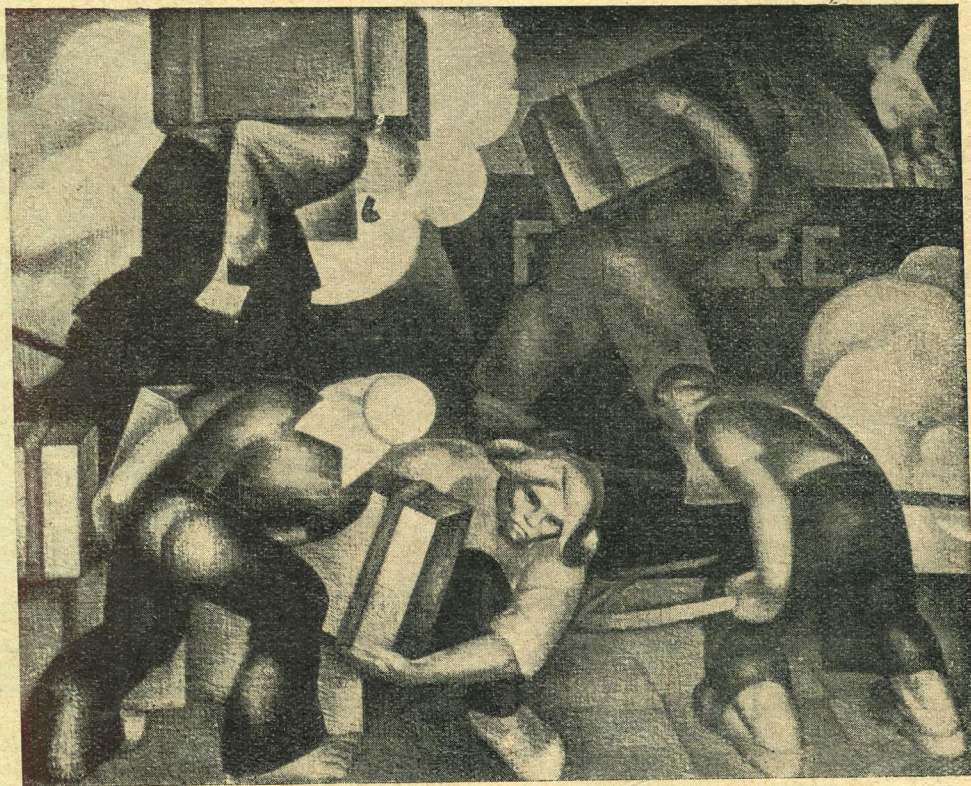
Робітні внутрішнього

оформлення будинку роботу провадиться на підставі формальних шукань перших курсів школи, більше тільки наполягають на вивчання матеріалу—тут проходять і обробку дерева і метала і тканини.

Особливо добре влаштовано відділ килимарський, де зуміли з'єднати нові формальні досягнення з традиціями в підборі кольорів.

В техніці виконання часто спираються на український килим.

АТЕЛЬЄ СТАНКОВОГО МАЛЯРСТВА

Грузчики

Відділ графічний, збудований за принципом художніх робітень Лейпцигської графічної академії, ще не цілком устатковано, не охоплено так широко завдань поліграфічного виробництва, як напр., поліграфічний факультет Київського Художнього Інститута, проте може похвалитися хорошими роботами студентів, особливо в галузі деревориту, офорту, літографії.

Художники, що керують навчанням у Варшавській школі, працюють у контакті з групами лівих течій західного мистецтва, однак використовують традиції своєї народної творчості, тому школа ця має цікавий своєрідний характер і на виставці декоративного мистецтва в Парижі мала значний успіх.

І все ж не дивлячись на всі досягнення, не може варшавська школа розгорнутися як слід.

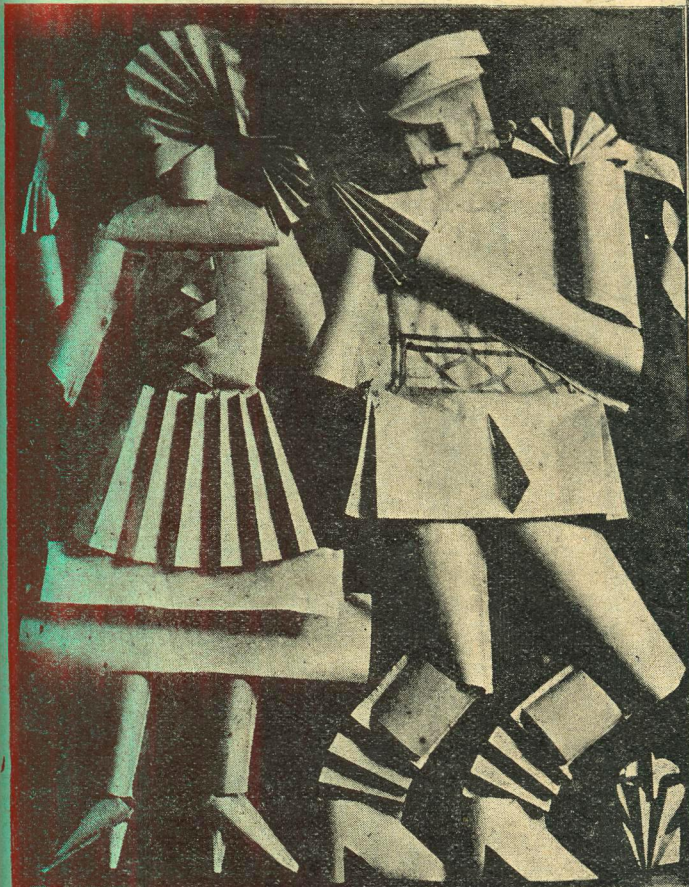
В той час як наші художні Вищі школи, Київський художній інститут зокрема, чим раз щільніше звязують свою роботу з виробництвом, коли студенти художніх вузів нарівні з технікумами йдуть на практику на заводи, вивчають виробництво, його вимоги, перевіряють свої знання—варшавська школа примушена задовольнятися лише кустарним виробництвом.

Та й це тільки здебільшого організовані тут же при школі робітні, що, зрозуміла річ, не можуть розгорнути свого виробництва надто широко, а також не мають змоги охопити всіх галузів життя і виробництва, бо це примусило б перетворити школу в ціле фабричне місто. А з індустрією, з фабриками та заводами, що могли б дати студентам широке поле для праці і для перевірки на практиці своїх досягнень,—школа майже не має ніякого звязку.

Через те вона стоїть під загрозою цілковитого занепаду в своєму розвитку і гине її основна ідея—звязку художньої роботи з виробництвом.

Бо ж тільки при плановому веденні господарства всієї країни, коли провадиться облік потреб усього виробництва на сьогодні, і, що важніше, правильної установки на майбутнє, можна здійснити ці широкі завдання, що в капіталістичних державах можуть висуватися лише як проблеми.

РОБОТИ МОНУМЕНТАЛЬНОЇ ТА ДЕКОРАТИВНОЇ РОБІТНИ

Вгорі, праворуч—роботи монументального ательє проф. Трояновського. Внизу—декоративне панно з сірого паперу (оформлення Варшавської художньої школи)